

РЕШЕНИЕ

№ 711

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10185** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на „Еко Инвест 1“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № 23-0297-000111/02.08.2023г. на Началник група при ОДМВР – Л., РУ-Л., с която на основание чл.171 т.2А, б. “А“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца“.

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че ЗППАМ е издадена от некомпетентен орган. Счита се, че актът е издаден при несъответни фактически обстоятелства и при неизяснена фактическа обстановка тъй като наложеното административно наказание на Т. Ц. - лишаване от право да управлява МПС е погасено по давност, тъй като не е изпълнено в шестмесечен срок от влизане в сила на НП. В заключение моли съда да отмени заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа изцяло подадената жалба. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът не се явява и не е заявил становище по жалбата. В съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка е направено искане за присъждане на разноски.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.08.2023г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA/1040622 от мл.автоконтрольор при ОДМВР – Л., РУ Л. против Т. Т. Ц., от съдържанието на който се установява, че на 02.08.2023г. в 09.50 часа в [населено място], [улица]до № 2, с посока на движение към [улица], е управлявал лек автомобил М. Ц350, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на фирма „Еко Инвест 1“ ЕООД, като при извършената проверка е установено, че управлява автомобила след като е лишен от това право по съдебен или административен ред, с връчено на 03.08.2021г., влязло в сила на 10.11.2022г. на НП 21-4332-014377/14.07.2021г. /нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП/.

Въз основа на съставения АУАН и на осн. чл.171, т.2а б.А от ЗДвП е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 23-0297-000111/02.08.2023г. на Началник група при ОДМВР-Л., РУ Л., с която на жалбоподателя „Еко Инвест 1“ ООД е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл.171, т.2а б.А от ЗДвП.

По делото е представена административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б. ”а”, т.6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е представена и приета като доказателства Заповед № 295з-31 от 07.01.2022г. на Директора на ОДМВР - Л., с която на основание чл.43, ал.4 във вр. с чл.172, ал.2 от ЗДвП и Заповед № 8121з-1632/ 02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени длъжностни лица, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл.171, т.2а от ЗДвП/. Следователно обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а” от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма, но при съществени нарушения на административно-производствените правила, което е довело до неяснота на фактите, при които е наложена мярката и нарушаване на правото на защита на санкционираното лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1, т.2а, б. А от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното

от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година; - за срок от 6 месеца до една година. Нормата на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП изисква, принудителните административни мерки по чл. 171, т.1, 2, 2а, 4, т.5, буква "а", т.6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, т.е. законодателят изрично е въвел изискването за мотивиране на заповедта за прилагане на ПАМ, вкл. и за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.2а от ЗДвП, каквото е приложена с оспорената заповед.

Съдът намира, че в конкретния случай това изискване на закона не е спазено в оспорената заповед и то по отношение на съществен елемент от тези мотиви, а именно – по отношение фактическото основание за издаване на акта. Налице е нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на акта, касаещи изискванията за неговото съдържание и мотивирането му, т.е. посочването на конкретните фактически основания за неговото издаване, съгласно изискването на чл. 59, ал.1, т.4 от АПК.

В настоящия случай, като основание за издаване на процесната заповед за налагане на принудителни административни мерки е посочено, следното: като собственик на лек автомобил М. С350, с рег. [рег.номер на МПС] , допуска или предоставя управлението му на Т. Т. Ц., който на 02.08.2023г. в 09,50ч., [населено място], [улица], с посока на движение към [улица], управлява горепосоченото МПС с връчено на 03.08.2021г., влязло в сила на 10.11.2022г. НП № 21-4332-014377/14.07.2021г. На СДВР-ОПП, [населено място] – лишен по административен ред, за което има съставен АУАН сер.GA/1040622 от 02.08.2023г. по описа на РУ Л.

Съдът счита за основателни възраженията за неясна фактическа обстановка и допуснати процесуални нарушения.

От така изложеното в заповедта изобщо не става ясно, във връзка с какво нарушение е издадена. Тя препраща към друг документ в административната преписка – издадения акт за административно нарушение, което е допустимо от закона, но само ако адресат и на двата на акта е едно и също санкционирано лице, което е получило и двата документа. В случая адресат на съставения АУАН е Т. Т. Ц., а на заповедта – дружество управлявано от друго лице - Т. Ц. Ц.. Представляващият дружеството не е получил акта за установяване на административно нарушение, не се е запознал с фактите на нарушението, описани в него, нито с правната му квалификация, за да може да изложи адекватни на тях аргументи и доводи и да защити правата си. Видно от материалите по делото, той е получил само ЗППАМ, в която фактически липсва, както описание на нарушението, така и правната му квалификация. Изобщо не е посочено от какво е бил лишен водачът на МПС към датата на нарушението, с какъв акт, за какъв срок, какво нарушение е било установено да се извършва са автомобила, при какви факти и с каква правна квалификация. Посочен е номер на акт, за който няма данни да е връчен на управителя на дружеството. Допуснатото нарушение е съществено, ограничава правото на защита на дружеството-жалбоподател и е самостоятелно основание за отмяна на ЗППАМ.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна, като издадена

при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноси за жалбоподателя, които ответникът следва да бъде осъден да заплати в размер на 850 лв., от които 50 лева за държавна такса и 800 лева заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна помощ.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ вр. чл.143 ал.1 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 78 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 23-0297-000111/02.08.2023г. на Началник група при ОДМВР – Л., РУ Л., с която на основание чл.171, т.2А, б. “А“ от ЗДвП на „Еко Инвест 1“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца“ и са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. Рег.табели С..

ОСЪЖДА ОДМВР – Л. да заплати на „Еко Инвест 1“ ООД, ЕИК[ЕИК], разноси по делото в размер на 850 лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: